

Een normaal gezin

Mevrouw Boekel deed de deur open, want er was gebeld. In de opening stond een man, vrij normaal en gekleed. Hij had wel een getourmenteerd gezicht. “Heeft u mijn maag gezien?” vroeg 'ie.

Mevrouw Boekel had een stuk groene zeep in haar hand en wreef met haar andere hand de rozenblaadjes van haar mouwen. Haar mond viel open en haar linker knie jeukte.

“Heeft u mijn maag gezien?” vroeg de man opnieuw. “Ik heb hem niet meer. Kijk maar.” Hij opende zijn mond wagenwijd. “Ziet u hem?” sprak hij door zijn geopende mond, wat ongemakkelijk. “Ik niet.”

Mevrouw Boekel reageerde instinctief en smet haar stuk zeep in de stinkende krater, sloot het ding met een gerichte dreun op de neus, gaf een slinger aan de linkerschouder van de man en trapte hem met haar rechterbeen van haar voordeur weg. Ze knalde de deur in het slot en liep mopperend terug haar voorkamer in. Daar lag haar man op de grond, naast de geraniums. “Heb jij mijn benen gezien?” vroeg hij mevrouw Boekel. “Ik ben mijn benen kwijt.” Mevrouw Boekel veegde nog wat rozenblaadjes van haar mouw, slaakte een diepe zucht en pakte haar man in zijn kraag. Ze sleepte hem zo'n drie meter naar rechts en liet hem met een zachte plof op de grond vallen.

“Haal die prei uit je mond,” beet ze hem toe, “die is voor de stoofschotel van vanavond.”

“Mamma,” riep Appel, hun dochter van boven, “Peer heeft mijn ogen en oren gepikt.” Peer was dus de broer van Appel.

“Dan pik je ze terug,” bromde haar vader door de prei, die nog steeds uit zijn mond stak.

“Praat geen onzin,” sprak mevrouw Boekel, waarna met een luid bommeldebommeldebom Appel van de trap kwam gevallen.

Mevrouw Boekel wilde iets zeggen, haar man wilde iets zeggen, ze hoorden dat Peer, hun zoon, iets wilde gaan zeggen en ze merkten op dat Appel iets wilde gaan zeggen, maar op dat moment luidde de voordeurbel. Mevrouw Boekel haar mond viel open, ze ging op een holletje naar de voordeur en opende hem. Er stond een man die zeker wel twee weegschalen kon tillen. Hij zei: “Heeft u iets over voor de collectant van verloren gegane organen?”